

РЕШЕНИЕ

№ 8915

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12474** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.16, ал.3, изр.второ от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/ във вр.с чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е във връзка с Определение № 10028 от 06.12.2024 г., постановено по адм. дело № 2191/202 г. по описа на Административен съд – Бургас, 12-ти състав, с което е изпратена по подсъдност на АССГ жалбата на А. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Т., против Отказ за влизане в Република Б., издаден на 18.11.2024 г. от контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП- Капитан А..

В жалбата са релевирани доводи за нищожност на издадения Отказ, алтернативно за неговата неправилност и незаконосъобразност, поради издаването му при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Посочено е, че жалбоподателят има разрешение за пребиваване в Република Б. № RA0351008, валидно от 14.10.2024 г. до 18.01.2025 г. При опит за влизане на територията на Република Б. на 18.11.2024 г., граничните служители на ГКПП Капитан А. връчили на жалбоподателя Отказ, в който не бил въведен период на въведената забрана, не било вписано основанийето за наложената забрана и липсвали мотиви, поради което счита, че така съставения административен акт е нищожен. Алтернативно претендира незаконосъобразност на акта, тъй като по време на връчването му, на жалбоподателя не бил осигурен преводач, което счита за съществено процесуално нарушение. От съда се иска да отмени административния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява. По електронен път изпраща до съда в прикачени файлове писмени доказателства.

Ответникът – контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП- Капитан А. - Т. М. Х.,

чрез процесуалния си представител юрк. З. – С., моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Подробно становище по същество излага в депозираните на 11.09.2025 г. /л.77/ писмени бележки.

Административен Съд С. – град, Първо отделение, 6-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не е спорно, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят А. К., ЛНЧ [ЕГН], турски гражданин с национален паспорт № U32162951, е имал разрешение за продължително пребиваване в Република Б. в периода от 14.10.2024 г. до 18.01.2025 г. /л.42 – лице и гръб/.

Не е спорно и, че на 18.11.2024 г., в срока на разрешеното му продължително пребиваване, турският гражданин е предприел действия за влизане на територията на Република Б. през ГКПП- Капитан А..

Видно от писмо, рег. № 328200-239/07.01.2025 г. от директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ при МВР /л.11/, по време на извършената проверка на документите на чуждия гражданин, станало ясно, че спрямо А. К., гражданин на Република Т., е въведена информация за забрана за влизане в Република Б. на осн. чл.10 от ЗЧРБ от ДАНС със срок на действие от 10 години, считано от 01.11.2024 г. до 31.10.2034 г.

Видно от приложената по делото разпечатка от АИС „Издирвателна дейност“ /л.13/ спрямо А. К., [дата на раждане], ДМ Миграция е въвела данни в системата на 08.11.2024 г., според които с писмо № 18524/01.11.2024 г. на ДАНС спрямо чуждият гражданин е въведена забрана за влизане в Република Б. в периода от 01.11.2024 г. до 31.10.2034 г. на осн. чл.21а от ЗЧРБ.

Въз основа на така въведената информация в АИС, командир на отделение на 03 група на ГКПП – Капитан А. /съгласно заповед № 32823-3172/3008/2021 г. на л.15/ - Т. М. Х. издала оспорения Отказ за влизане в Република Б. на А. К., [дата на раждане] в Т., турски гражданин, с национален паспорт № U32162951, на основание чл.21, ал.1, т.1 от ЗЧРБ с отбелязване „вписан е със забрана за влизане в националния списък“. В допълнителни забележки е посочено: „З.. 18524 от 01.11.20204 г. на ДАНС“. В долния десен ъгъл на екземпляра за отказ е поставен печат „контролиращ служител“. Отказът е връчен лично срещу подпис на оспорващия на датата на издаването му – 18.11.2024 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореният отказ е връчен на жалбоподателя на 18.11.2024 г., а жалбата е депозирана на 28.11.2024 г., в рамките на преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на обжалване административен акт, от надлежно упълномощен адвокат и при наличието на правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК - условия за редовно действие на административните актове.

Отказът е издаден от компетентен орган - командир на отделение на 03 група на ГКПП – Капитан А., който като орган на граничен контрол е компетентен да издава отказ за допускане в страната. Съгласно чл. 3 от ППЗЧРБ органите за граничен контрол отказват влизане в страната на чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република Б., като за отказа се попълва единен стандартен формуляр по образец съгласно приложение V, част Б от Регламент (ЕС) 2016/399 (Кодекс на шенгенските граници). Аналогична уредба се съдържа и в чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 81213-813/09.07.2015 г. Съгласно чл. 102, ал. 1, т. 2 от ЗМВР полицейските органи

извършват гранични проверки и не допускат преминаването през ГКПП на лица, които не отговарят на условията, предвидени в нормативен акт, или спрямо които са налице ограничения за преминаване през държавната граница. По отношение на възражението, че липсват данни за органа видно от съдържанието на отказа в него е посочено името на служителя и печат на контролиращ орган, като са събрани доказателства за компетентност на това длъжностно лице, поради което възражението е неоснователно.

Оспореният акт отговаря изискванията за форма, като формулярът се издава по образец и съгласно чл.14, § 1 - 3 от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, установени в чл.6, § 1, и не спада към категориите лица, посочени в чл.6, § 5, се отказва влизане на териториите на държавите членки, като отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане, и лицата, на които е издаден отказ, могат да го обжалват, като обжалването се извършва в съответствие с националното право. Регламентът има директен ефект и по силата на примата на правото на ЕС над вътрешното законодателство е пряко приложим при противоречие с национална правна норма.

По възраженията на жалбоподателя за липса на посочване на основание за издаването, от съдържанието на акта безспорно се установява фактическото основание за издаването му – включването на жалбоподателя в национален списък и съответната заповед на ДАНС, които проверяващият граничен полицаи е установил при справка в информационната система. По силата на 10, ал.1, т.13 и 14 във връзка с чл.21а ЗЧРБ отказва се влизане на чужденец, спрямо когото са налице ПАМ забрана за влизане в страната и е включен в списък, като в отказа е посочено, че оспорваният е включен в национален списък и е налице забрана за влизане в РБ. Контролиращият служител се е позовал и на заповед № 18524 от 01.11.2024 г. на ДАНС, с която е въведена забраната в АИС. От горното следва, че контролиращият служител е мотивирал издаването на отказа и извършването на действията по недопускане в страната на лице, спрямо което е въведена забрана за влизане в Република Б. в информационен масив.

Следва да бъде отбелязано, че органът, издал обжалвания индивидуален административен акт, действа при условията на обвързана компетентност и не разполага с оперативна самостоятелност, което означава, че при установено вписване на чужденец със забрана за влизане в информационните системи и масиви от данни на МВР е длъжен да издаде отказ и не разполага със свободна преценка дали да го направи, обвързан е да откаже достъпа до страната на чужденеца при наличие на данни в АИС, какъвто е настоящият случай.

Действително в отказа е допусната грешка при изписване на правното основание (посочена е разпоредбата на чл.21, ал., т.1 от ЗЧРБ, а не чл.21а във вр. с чл.10, ал.13/14 от ЗЧРБ), но същата не е съществена, защото фактическото основание за отказа е достатъчно ясно, за да може да разбере адресата, защо не се допуска в страната и да организира защитата си. Освен това в приложената справка от информационната система направена във връзка с отказа и играеща роля на негови допълнителни мотиви е посочено правно основание чл.21а от ЗЧРБ (л.13 по делото). С оглед изясненото съдържание на акта и справката, въз основа на която е издаден, не може да се направи извод, че непрецизното посочване на правното основание се отразило на волята на административния орган, както и на възможността на адресата на акта да я разбере.

Същото се отнася и до възражението за липса на преводач при връчването, като формулярът за отказ е и на английски език, освен това в срока за обжалване жалбоподателят е успял да ангажира адвокат и да организира защитата си като подаде допустима жалба с необходимото съдържание и

въз основа на нея е образувано настоящото съдебно производство, поради което липсата на преводач не е ограничило правото на защита на жалбоподателя до такава степен, че да не може да го реализира.

По отношение на допълнително представените от жалбоподателя доказателства – л.37- л.43 по делото, същите са неотнормими, касаят разрешението за продължително пребиваване, което не е спорно, че е имал жалбоподателят, но не опровергават фактическото основание – включването в национален списък и наличие на забрана за влизане. Ако жалбоподателят оспорва самото вписване в списъка на нежеланите в страната чужденци или забраната за влизане, той разполага с друг процесуален ред за защита срещу акта, с който тя е наложена.

В оглед на изложеното, съдът намира, че отказът е законосъобразно издаден, а жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноси се дължат на ответната страна. Ответникът по оспорването не е заявил претенция за присъждане на разноси, поради което съдът не присъжда.

Така мотивиран Административен съд-София град, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Т., против Отказ за влизане в Република Б., издаден на 18.11.2024 г. от контролиращ служител при ГД "Гранична полиция", ГКПП-Капитан А..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия: